

Προς τίνα καταφύγω άλλην Αγνή; Πού προσδράμω, λοιπόν, και σωθήσομαι; Που πορευθώ;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Την δέησίν μου δέξαι την πενιχράν, «Κυρά των Αμπελιών», Αίγαιο-πελαγίτισσα Παναγία, Γρηγορούσα Ἀθηνιώτισσα, Παραμυθία Αγιορείτικη, Φανερωμένη πολλάκις στις πέτρινες ώρες των παιδιών Σου, καί κλαυθμόν μη παρίδης καί δάκρυα, καί στεναγμόν, άλλ' άντιλαβού μου ως αγαθή καί τάς αιτήσεις πλήρωσον.

Αυτές, πού μέσα στην αυγουστιάτικη κάψα η παναθλία και ταπεινή μου ψυχή Σού υποβάλλει, Ζωοδόχε Πηγή, φλογιζόμενη μέσ' στο καμίνι των συμφορών και των θλίψεων. Γιατί, αληθινά, προς τίνα καταφύγω άλλην Αγνή; Πού προσδράμω, λοιπόν, και σωθήσομαι; Που πορευθώ;

Τέτοιες ώρες, στείρες και δάκρυνες, πού, έκύκλωσαν αι του βίου με ζάλαι, ώσπερ μέλισσαι κηρίον, Παρθένε; Ποιά πόρτα, Πορταΐτισσα, θα με δεχτή, αν δεν μου άνοιξης Σύ την Έκατονταφυλιανή αγάπη Σου; Σέ ποιόν, Γοργοεπήκοε, τον πόνο μου θα πω, τον πόνο πού με βρήκε εξ αμέτρητων αναγκών και θλίψεων και εξ εχθρών δυσμενών και συμφορών βίου, για να μου δώση, Ελεούσα μου, προθυμερά παντελή σωτηρίαν και πλατυσμόν.

Σεβ.Μητροπολίτου πρ.Ν.Ζηλανδίας κ.Ιωσήφ

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr